

In dankbare herinnering aan:

Annie Oude Nijeweme - Engelbertink

sinds 1986 weduwe van
Herman Oude Nijeweme

Het Twentse land was in nevelen gehuld toen ze overleed op de ochtend van 7 november 1998 na een leven vol liefde en zorg voor degenen die haar dierbaar waren. Haar leven begon op 10 februari 1911 te Oldenzaal, een leven waarin plichtsbesef, geloof, trouw en dienstbaarheid centraal stonden. Als kind van het Twentse land is het schone en het nijvere haar immer dierbaar gebleven.

Na haar huwelijk in 1948 ging ze met pa wonen in Lonneker, waar door hard werken een mooie toekomst werd opgebouwd. Aan de Bergweg wijdde moeder zich vol zorg en toewijding aan haar gezin. De kinderen Marian en Herma, en later de schoonzons en vooral de kleinkinderen Björn en Niek, betekenden alles voor haar. Ze genoot ervan om met z'n allen gezellig te eten, een spelletje te doen of te kaarten. Ook ging oma graag samen met Herma en Ben op weg om met Björn en Niek te logeren bij Marian en Ben in Drente.

Tot het laatst probeerde moeder zo zelfstandig mogelijk te blijven. In haar tachtigste levensjaar maakte ze de weloverwogen keuze te verhuizen naar een aanleunwoning in 't Achtervoort. Ze was blij met de geborgenheid

en gezelligheid die daar geboden werd, genoot van alle activiteiten die er plaatsvonden en legde vele nieuwe contacten.

De laatste vijf maanden van haar leven heeft ze in het ziekenhuis in Enschede moeten doorbrengen. Het kostte moeder moeite te aanvaarden dat ze afhankelijk was van de zorg van anderen; ze wilde niet lastig zijn, geen hulp vragen, maar wachtte geduldig tot de zusters kwamen. Velen kwamen aan bed om haar te verzorgen en mede door haar dankbaarheid voor de goede verpleging werd ze het zonnetje van de afdeling genoemd. Blij verrast door elk boekje, groet of kaartje en ieder bezoekje, vooral als Björn na schooltijd even langskwam of als Niek aan haar voeteneind kwam zitten.

Moeder hield van de eenvoud van het leven en kon, ondanks haar slechte gehoor, geduldig luisteren naar anderen. Kenmerkend was dat ze weinig over zichzelf praatte; ze vroeg liever: "hoe is het dan met jou?". Mede daarvoor wist moeder een speciaal plekje in het hart van velen te veroveren.

Lieve moeder en oma, je was een schat voor ons allen. Vele dierbare herinneringen bewaren we diep in ons hart.

11 november 1998,

Gasteren: Marian en Ben Mulder
Boekelo: Herma en Ben Wargers
Björn, Niek